ETAPA NR. 13 — UN SEMNAL DE ALARMĂ!

COMBATIVITATE, COMBATIVITATE, DAR NICI CHIAR AȘA!

Obligați de pauza care va interveni în campionat — duminica ce vine e dedicată „Cupei României" — trebuie să fixăm momentul în întrecerea formațiilor de prim plan ale fotbalului nostru, după 13 apariții în arenă. E limpede ca lumina unei dimineți de vară, că ediția actuală nu posedă — cel puțin pînă acum — un lider autoritar. Dinamo, care a preluat conducerea după 10 etape (s-a mai aflat în fotoliul prezidențial în etapa a 3-a), a înregistrat trei înfrîngeri, la fel și cele trei urmăritoare ale sale — **Steaua, Petrolul** și **Jiul.** Anul trecut, **U.T.A.** — pe care n-o socoteam o campioană de prestigiu, în anii din urmă — prezenta o „carte de realizări" mult mai onorabilă și mai netă față de secundantele sale ; avea doar o înfrîngere și acumulase 18 puncte în clasament. Puține campionate au, de altfel, lideri care aleargă în probă cu o regularitate de mari fondisti. Poate cel din R. D. Germană și acela din Portugalia unde Dynamo Dresda și Benfica nu lasă nici o speranță concurentelor. În rest, observația general valabilă e această ezitare, această descumpănire care le-a cuprins pe marile favorite sau pe fostele campioane. Nu mai vrem să rămînem prea mult asupra constatării, o să vă amintim numai că situația campionatelor din Cehoslovacia, Italia, Ungaria, Iugoslavia, Polonia, Belgia, Uniunea Sovietică, e aidoma cu aceea de la noi. Dacă nu sînt echipe noi, fără un nume în frunte (precum Tatran Presov, Zaria, Ruch, Lazia) apoi chiar dacă „seniorele" competiției (precum Ferencvaros, ȚSKA Sofia, Barcelona, Basel etc.) conduc, trec prin mari emoții. Pînă la urmă trebuie deci să ne întrebăm, ce ne convine : cursa autoritară, de cele mai multe ori solitară, a unui lider necontestat ? Sau ne place această întrecere plină de surprize, cu detronări săptămînale de lideri ? Eu, unul aș opta pentru a doua variantă, cu amendamentul ca nivelul întrecerii să fie demn de un campionat național.

Deloanta aceasta am înregistrat-o — de altminteri — în multe rînduri dedicate Diviziei A, în ultimele zile. Campionatul înregistrează o scădere vizibilă a calității. Etapa a 12-a, etapa derbyului de tradiție al fotbalului nostru (Dinamo — Steaua) a marcat o urcare și speranțele noastre au renăscut. Intrarea în scenă de duminică, a 13-a în ordinea indicată de programul competiției, a continuat promisiunile predecesoarei sale ? Da, afirmăm noi, susținuți de culoarea generală a etapei, dominată de dispute foarte dîrze, de un ridicat nivel combativ, meciuri în care echipele au învins și starea extrem de grea a mejoritații terenurilor. Ei, dar acum ne întîlnim cu primul dușman al acestei etape, un inamic apărut pe neașteptate. În foarte multe locuri, combativitatea s-a confundat cu nesportivitatea, cu nervozitatea, cu duritatea și cu neregularitatea.

Simțim de mai multă vreme o nervozitate în sînul echipelor noastre. Pînă acum însă, n-am avut atîtea dovezi de acte în afara legilor sportivității cu acelea cumulate de a 13-a etapă a Diviziei A **Trei eliminări, avertismente colective, avertismente individuale, erori de arbitraj, gesturi necugetate din partea unor spectatori, iată bilanțul cu adevărat neplăcut al acestei etape ; regretabil, regretabil cu atît mai mult cu cît jocurile în sine nu s-au plasat la nivelul la care ne-ar fi îndreptățit lestul de mai sus.**

E cazul unei reculegeri, e clipa reflecțiilor. **Ceea ce se întîmplă în teren e generat și de o deteriorare a relațiilor dintre cluburi, între antrenori, arbitri și jucători. Prețuirea partenerului de întrecere, respectul față de arbitri, considerația reciprocă conducătorilor de cluburi-antrenori, datoria veritabilului iubitor al fotbalului de a stimula spectacolul de pe gazon și nu a-l ucide, iată noțiuni fără de care campionatul primei divizii, o competiție cu mari obligații prin însăși dimensiunile și ecoul ei, nu va aduce ceea ce așteptăm de la ea.** Și cei care au apărut, duminică, în episoadele de care ne-am pomenit mai sus, merită un prețios loc la răspunsurile negative ale unor reculegeri nemulțumitoare dar fiind obligate să sublinieze numai negativele fenomene de pe „lista neagră".

Etimie IONESCU

ARAD. Aflat între Negrea și Helmigeanu, Domide încearcă să treacă, cu latul, spre poarta bucureștenilor. Foto : Ion MIHAICA

O TEMĂ DE STRINGENTĂ ACTUALITATE

MIJLOCAȘII:

TENTATIVE DE A INTRA INTR-UN ROL MODERN ȘI COMPLEX

În etapa a XIII-a a Diviziei A atenția ne-a fost îndreptată asupra unui compartiment, poate cel mai important dintr-o echipă de fotbal, prin rolul și complexitatea sarcinilor care-i revin: LINIA MEDIANA. Jocul ei l-am urmărit în mod special în partidele de duminică, randamentul și modul cum își îndeplinesc sarcinile de joc mijlocașii și „ajutoarele" lor — atacanții retrași —, indiferent de formula adoptată, în funcție de locul meciului sau valoarea adversarului întîlnit.

Observațiile redactorilor noștri sînt cuprinse în rîndurile care urmează :

BUCUREȘTI. Inspirat și în vervă de joc, Dumitrache l-a „intors", prin fentă, pe Solomon și va înscrie plasat, trimițînd mingea în colțul lung. Foto : S. BĂRCI

LA DINAMO, TOȚI ȘI CUNOSC „MESERIA"

BUCUREȘTI

Fără discuție, Dinamo are un **mijloc de echipă** cum nu prea întîlnești, la ora actuală, în Divizia A. De cîteva etape, antrenorii l-au titularizat pe **Moldovan,** retras lîngă **Dinu** și **Radu Nunweiller,** încheiînd, astfel, un trio valoros, prin tehnicitate și travaliu în teren.

Și în partida cu „U", linia mediană, apreciată în ansamblul ei, a fost cel mai bun compartiment al echipei, lupînd din greu, în condițiile terenului dificil, pentru a acoperi o zonă imensă. **Aparținînd unei formații invitată și de adversar să urce spre poarta lor, aportul celor trei a fost, mai substanțial în situația de atac.** Cei doi dispeceri, Nunweiller și Moldovan, s-au demarcat, oportun, în zonele lor, pentru primirea în bune condițiuni a balonului, au pasat și au participat, deseori, la combinații cu coechipierii din prima linie. Datele noastre statistice ni-i arată de multe ori prezenți și la finalizare din afara careului (mai des), precum și din interiorul suprafeței de pedeapsă. I-am reproșa totuși, lui Radu Nunweiller tendința spre un joc frînă, de tînere a mingii, într-o perioadă anume, o dreptate foarte scurtă, dar și critică pentru formația sa, intrucît adversarul conducea pe tabelă. Ce despre Dinu ? El a fost și de data aceasta la înălțime : prin DĂRUIRE ÎN JOC (s-a repliat în fața fundașilor centrali, ori de cîte ori a fost necesar, a dublat partenerii furați de... față), a depozedat cu spirit de sacrificiu pe un teren, cum spuneam, dificil) și prin CLARVIZIUNE, pasele lui distingîndu-se, din nou, prin conținut tactic. **El alcătuiește, repetăm, compartimentul cu cel mai bun randament, la ora actuală, în sinul „U"-lui dinamovist.**

Și la „U" a fost evidentă tendința de a acoperi mijlocul terenului cu trei jucători : **Anca, Mureșan** și **Șoo,** ultimul operînd, îndeosebi, pe o zonă cevă mai avansată și străduindu-se să îndeplinească sarcini tipice fostului interrătăcitor (din W.M.) și actualul „vîrf-2" sau mijlocaș pur ofensiv.

Contribuția celor trei clujeni s-a situat însă, în mod clar, sub prestația omonimilor de la Dinamo, și aceasta din mai multe motive : ei nu posedă, cu excepția lui Anca, valoarea individuală (tehnico-tactică) a adversarilor lor ; nu au, cît de cît, o omogenitate în cadrul echipei, fiind folosiți arareori împreună ; în sfîrșit ei n-au beneficiat nicicînd de sprijinul coechipierilor din celelalte linii (așa cum ar fi fost indicat), deoarece fundașii au stat, multă vreme, retrași pe poziții (pentru a păstra un fragil avantaj) obținut destul de devreme), iar vîrfurile nu s-au repliat, cu constanță, pentru a efectua operația de recuperare în comun a balonului, prin stringerea rîndurilor.

G. NICOLAESCU

COJOCARU — M. BRETAN, DOI JUCĂTORI CU RANDAMENT BUN

CLUJ

Vom spune de la început că în meciul C.F.R. Cluj—F.C. Argeș, mijlocașii echipei locale au cîștigat, detașat, întrecerea cu colegii de compartiment din formația campioană. În excelentă dispoziție de joc, **Cojocaru** și **Marius Bretan** au fost două neobosite pistoane ale acestui bun mecanism care este C.F.R. Cluj. Cojocaru — mijlocaș de acoperire și M. Bretan — cu sarcini ofensive, constructor, catalizator al acțiunilor de atac, s-au completat reciproc. Marius Bretan este nu de acum, ci de multă vreme, de o utilitate deosebită pentru echipa sa. El anticipează bine jocul și prezența sa a fost aproape mereu oportună. În min. 30, de pildă, s-a intercalat excelent în atac și doar nehotărirea, cu care a lovit balonul l-a împiedicat să înscrie și un gol. Deși a avut sarcini de sprijinire a apărării, așa cum arătam, Cojocaru a fost prezent și în careul adversarilor acționînd pe o mare suprafață de teren. În min. 38, însă, din poziție favorabilă, a întîrziat să suteze iar în min. 43, la centrarea lui Petrescu, a trecut cu cîțiva centimetri pe lîngă o minge-gol. S-a revanșat, însă, după pauză, cînd s-a dus pe partea stîngă și l-a servit lui Tegean acea minge din care acesta a înscris singurul gol al partidei. Cojocaru a revenit la o formă bună aproape de calitățile sale recunoscute. El și Marius Bretan au fost cei mai buni de pe teren.

De partea cealaltă, am văzut mai puține lucruri bune decît ne așteptam de la mijlocașii lui F.C. Argeș. Desigur, aici s-a făcut simțită lipsa lui Prepurgel, accidentat în meciul de verificare cu C.S.M. Sibiu. L-am urmărit în mod deosebit pe **Marian Popescu,** ale cărula calități tehnico-tactice sînt de mult cunoscute. El a evoluat însă sub nivelul cu care ne obișnuise în ultima vreme (în mod deosebit în meciul de la Madrid și cel cu Steaua). **În prima repriză,** fortat de situație, **a fost mai mult mijlocaș distrugător decît constructiv.** Și pe el l-a frustrat de sati-facția unui gol (șut de la 16 m., pe lîngă poartă). **Neculce,** în pușinul timp cît a jucat (în min. 35 a sărit la o minge înaltă în spațele unui apărător, s-a dezechilibrat și a căzut pe picior accidentîndu-se) ne-a arătat că este un tînăr ambițios. Am înțeles după plasamentul său că a avut sarcina să-l păzească pe Adam, a cărui... umbră a fost în momentele de ofensivă clujeană, **L-a înlocuit Mustăcea.** Acesta n-a jucat rău, dar a păcătuit prin driblinguri prelungite și întîrzieri din transmiterea balonului.

Constantin ALEXE

BELDEANU S-A SITUAT ÎNAINTEA CELORLALȚI

REȘIȚA

Am acordat meciului de la Reșița calificativul bun. Ritmulridicat de joc, succesiunea acțiunilor ofensive închitate cu șuturi puternice în ambele porți, grădul mulțumitor de tehnicitate al jucătorilor pe un teren greu, fără motivele care ne-au determinat să-l considerăm de nivel bun. Toți jucătorii s-au străduit să contribuie la factura jocului, dar înaintea tuturora trebuie să-i situăm pe componenții liniilor mediane. Cei patru jucători au desfășurat un travaliu imens.

La C.S.M. Reșița, meritele cele mai mari îi revin lui **Beldeanu,** coordonator de joc, prezent atît în atac, cît și în apărare. Neobosit pe întreaga durată a partidei (ceea ce denotă că se află într-o bună dispoziție fizică), el a știut să se adapteze condițiilor terenului alunecos, utilizînd cu predilecție pasa dintr-o bucată și de preferință la semidistanță. În cîteva rînduri, prin pase decisive transmise în adîncime, și-a pus în valoare echipierii din atac, oferind lui Neagu, Atodiresei sau Szilaghi posibilitatea să marcheze. Dar, din păcate, oca-zii au fost ratate. De multe ori Beldeanu a avansat și în prima linie, șutînd extrem de periculos la poarta apărată de Manta. În același timp el a avut o zonă foarte largă de acțiune demarcîndu-se cu agilitate pe spațiile libere. Celălalt mijlocaș, **Puscaș,** a jucat la un nivel mediu. El a căzut în greșeala de a conduce mai mult decît trebuia mingea, irosindu-și forțele pe un teren care prezenta dificultăți în controlul balonului.

De cealaltă parte, în formația Universității Craiova, **Strimbeanu** și **Ivan,** jucători care alcătuiesc împreună unul dintre cele mai experimentate cupluri de mijlocași au reușit să servească corespunzător ideea tactică a echipei în deplasare, asumîndu-și mai mult sarcini distructive și mai puțin de construcție. Alternativ (mai mult Strîmbeanu) mijlocașii craioveni au avansat în prima linie și au intrat în cîteva combinații cu înaintașii. Strîmbeanu are partea lui de contribuție la înscrierea golului egalizator din min. 70, atunci cînd a pătruns pe latura stîngă a terenului, a centrat cu precizie și Bălan a reluat în plasă.

Trebuie să recunoastem însă, că fața de aportul mijlocașilor de la C.S.M. Reșița, sarcina craiovenilor a fost mult ușurată, și datorită lui **Deselnicu,** jucător retras în fața fundașilor centrali, de fapt un al treilea mijlocaș.

Gheorghe NERTEA

PRESTAȚIA OASPEȚILOR — MAI VALOROASĂ

BRAȘOV

La Brașov, în partida roșu — Sport-club, lejul să urmărim, în lor două echipe, dou ferite de a acționa sisă de construcție a terenului.

De o parte, forma deptă recunoscută a trei mijlocași, de fa atacanți, avîndu-l în **Ghergheli** sau **Pescaru** pe **Cadar** și **Balint.** De prlu, trio-ul brașovea poartă și ca o o dusă a echipei, dar sarcina sa este organ rală a jocului, cu ac gătirea acțiunilor de jarea oamenilor de Insă, acest mecanism gulă bine orientat s-a mai comportat as cea de obicei, adică

tidia Steagul am avut pri evoluția ce moduri di de teren pro se com linie defen în principal, izarea gene cent pe pre tac și anga gol. Duminică de bază, de tactic — nu cum o fă a nivelul în-

telegerii reale a rolului său, ci s-a transformat în element de frînă în sistemul funcțional de ansamblu al echipei, convertind jocul de la mijlocul terenului într-un scop în sine. De aici a rezultat o țesătură exagerată de pase, o aglomerare de forțe pe spații mici, o dominare teritorială sterilă, o inițiativă formală și o finalitate redusă. **Și nu greșim deloc afirmînd că, de aici, de la evoluția lipsită de conținut și calitate a mijlocului echipei brașovene, de la jocul sub așteptări al lui Cadar și Balint, în special, a început să se scrie istoria înfrîngerii acesteia pe teren propriu.**

Cam au acționat, în schimb, învingătorii ? Sport club a plecat, inițial, de la ideea rezultatului de egalitate și a înțeles că o superioritate nu numai numerică, ci și de acțiune în zona mediană a terenului i-ar putea asigura reușita. De aceea, băcăuanii au plasat alci un „libero", pe Sinăuceanu, jucător disciplinat și cu o mare capacitate de efort și le-au indicat lui Florea și Pană să joace ceva mai retras, pentru a suplimenta, la nevoie, zonele de intervenție defensivă în vederea neutralizării acțiunilor adverse, desfășurate pe spațiile laterale ale terenului. **Aportul acestora s-a adăugat binelui travaliului substanțial al mijlocașilor de meserie Vătafu** și **Iritcu,** omniprezenți în atac și în apărare, hotărîtori în momentele decisive ale jocului, expeditivi în rezolvarea oricărei situații ce oferea avantajul surprinderii adversarului. Și iarăși nu greșim dacă, referindu-ne la modul în care au acționat jucătorii băcăuani de la mijlocul terenului, afirmăm că de aici, din prestația efectiv mai consistentă și mai operativă a acestora se trage în mare măsură și explicația victoriei unsprezecelui antrenat de cuplul Rădulescîlor. Victorie obținută în deplasare, pe terenul echipei cu cele mai puține goluri primite în acest campionat și nelnvinsă la Brașov

Mihai IONESCU

DEOSEBIRI DE LA O REPRIZĂ LA ALTA

ARAD

Întîmplător sau nu, U.T.A. și Steaua au manifestat în partida lor de duminică, îndeosebi în primele 45 de minute, o vădită predilecție pentru jocul la mijlocul terenului. Bineînțeles, acest fel de joc a angajat în primul rînd pe componenții liniilor mediene din cele două echipe. **Ceea ce a favorizat echipa bucureșteană, ai cărei mijloacși au avut, în majoritatea timpului de joc, o prestație superioară celei a omonimilor lor.** De altfel, **dacă** Steaua a păstrat mai mult inițiativa în această perioadă, faptul s-a datorat tocmai acestui lucru. A fost perioada în care **Vigu** a jucat la nivelul său cunoscut, iar **Dumitru** s-a comportat ceva mai aproape de valoarea lui, fără a fi, totuși, același jucător din partida cu Dinamo, cînd aportul său ofensiv (acum, la Arad, diminuat în mare măsură) a ieșit atunci atît de bine în evidență.

După pauză, însă, Steaua nu a mai beneficiat — ca în prima parte a meciului — de avantajul unei linii de mijloc active, care să lege mai bine jocul decît reușeau să o facă adversarii, ceea ce și explică cedarea inițiativei în anumite perioade, dominarea la care a fost supusă. Dacă Vigu a continuat să funcționeze ca un veritabil piston între apărare și atac, cu preocupare sporită, totuși, pentru sprijinirea defensivei, Dumitru a devenit din ce în ce mai ster în joc, mai nesigur pe el și — în același timp — mai nervos, din care cauză a și comis acel gest nesportiv avertizat de arbitru.

De partea cealaltă, la U.T.A., lucrurile au stat oarecum invers. În prima repriză, cei trei mijlocași arădeni — **Condruc, Petescu** și **Broșovschi** — au acționat destul de lent, fără nerv. Indecisebi Condruc a fost vizibil depășit de ritmul jocului, ceea ce a necesitat schimbarea sa de pe teren, care trebuia efectuată chiar mai devreme.

Rotația mijlocașilor în sprijinul atacului nu s-a realizat nici ea de o manieră corespunzătoare, din care cauză cei trei înaintași au rămas mai toț timpul izolați printre masivii apărători adverși, rupți de restul coechipierilor, ceea ce apare ca nefiresc pentru o echipă ce evoluează pe teren propriu.

În partea a doua a meciului, însă, mijlocașii de la U.T.A. au devenit mai activi, mai constructivi în joc, și acest lucru s-a făcut remarcat și în acțiunile ofensive, Petescu și Broșovschi fiind foarte aproape de a deschide scorul

C. FIRANESCU

LINIILE MEDIANE AU SALVAT MECIUL!

PETROȘANI

Se poate spune că ambele compartimente au fost punctele fo două formații, cele pat meciul de anonim **Libardi** ne-a apărut bat în bine față de s Pasele sale lungi, cl teren (multă vreme de soare" pe terenu sani) au fost din n bile. Angajamentul lou mai slab. Mai defens rul său **Al. Naghi** a joc deosebit, dar a fi pei. Aleargă mult în din pocate, uneori, portul lui **Multescu** chipei din Valea Jiul

la Petroșani de mijloc te ale celor are au scăpat. La Jiul, mult schimzonul trecut. arvizionea în zolate „raze din Petroreușit remarca efort puțin coechipie a făcut un fost util echiteren, este frea dur. Aofensiva e il este foarte

important. El joacă, de fapt, un fel de înaintaș de linia a doua (sau mijlocaș avansat, dacă vreți), post de pe care știe de minune — cînd are o zi bună — să filtreze cele mai utile baloane spre coechipierii din atac.

Echipa constănțeană — care duminică a făcut cel mai bun joc din ultimele 5 etape — a apărut pe teren într-o formulă schimbată. Alături de **I. Constantinescu** a revenit **Tănase,** iar **Tufan** și **Stoicescu** (un jucător provenit de la C.S.M. Sibiu) vîrfuri de atac. Acești ultimi jucători aveau să vină, prin rotație, mai aproape de mijlocașii proprii, încercînd să spijine circulația balonului la mijlocul terenului și aducerea lui cît mai aproape de poarta adversă. Fără prea mare succes însă ! În linia mediană propriu-zisă, Tănase (de asemenea, uneori, dur) și, mai ales, Constantinescu au făcut o treabă bună. Tănase a jucat un fel de libero de protejare a apărării, în fața celor doi fundași centrali, mișcînd de care s-a achitat în general bine, ținînd seama de unele inadvertențe ale lui Multescu, pe care însă cîteodată, nu-l poate opri nimeni. Ion Constantinescu a fost de departe cel mai activ mijlocaș și, probabil, cel mai bun jucător de pe teren. Travaliul său în echipa Farului e foarte important, și dacă la Jiul Multescu e principalul conducător de joc (împreună cu Libardi), echipa constănțeană îl are pe Constantinescu, jucător omniprezent, mereu cu capul sus, constructiv, echilibrat în joc, bun tehnician. Și să nu uităm, excelent șuteur.

Dumitru GRAUR

ACEEAȘI FORMULĂ — INTERPRETĂRI DIFERITE

PLOIEȘTI

Înainte de a pune comportarea de dum locașilor din forma **(Cringașu—Cozarec)** studentesc **(Panaitescu—D** să precizăm, de la că fiecare partenerâ a căutat să fie în dința modernă din

în balanță nică a mij lile Petroiul și Sportul miian) vrem bun început, de întrecere ton cu tenfotbalul in-

ternațional — aceea de a juca cu o linie mediană formată din trei jucători. Deci, în echipa gazdă îi adăugăm pe **Angelescu** și în cea adversă pe **O. Ionescu.**

Din această dispunere în teren distinsul de cauză l-au avut ploieștenii al căror mijlocași s-au dovedit în momentele de apărare și atac mai prompți și mai vîrtoși, mai inventivi în sprijinul propriei linii defensive sau ofensive. Realizările lor au venit din plusul de experiență și, mai ales, din plusul de cunoștințe tehnice. Alăturî de marele travaliu constructiv depus de Cringașu și Cozarec, ne-au reținut atenția marile calități de coordonator întîlnite în persoana unui talentat jucător, îl numim pe Angelescu. În acest compartiment median, „decarul" ploieștean a fost vioara întîi. A pasat excelent și numai în adîncime, a schimbat în permanență jocul de pe o parte pe cealaltă, s-a angajat în acțiuni solitare perpendiculare spre poarta bucureștenilor și a șutat surprinzător, extrem de periculos, așa cum a făcut-o în faza din min. 26 premergătoare deschiderii scorului (ion Vasile a respins balonul și Ion Constantin a reluat în gol). Tot alît de oportun în atac a fost și Cringașu, care s-a strecurat cu ușurință pe culoarele libere, efortul-rile lui soldîndu-se cu acel gol doi.

În cealaltă tabără, trio-ul respectiv a fost preocupat în exclusivitate de marcajul omonimilor săi ! Foarte rar am înregistrat vreo incursiune mai periculoasă dinci cînd fazele de joc o cereau. Dour Pană a venit ceva mai în față. Damian și Octavian Ionescu rămînînd pe poziții în nici un caz ofensive. Sigur că una din explicații, esențială după noi, este aceea că cei trei din fată (Moldoveanu, Mircea Sandu și Lăcătușu) pierdeau cu regularitate baloanele primite, nu aplicau presingul pentru eventuala recuperare a balonului. Așa că oricît s-au străduit mijlocași Sportului să închege ceva la mijlocul terenului (în repriza a doua, cam vreo 20 de minute n-au jucat deloc rău) totul s-a năruit din vina atacanților.

Stelian TRANDAFIRESCU

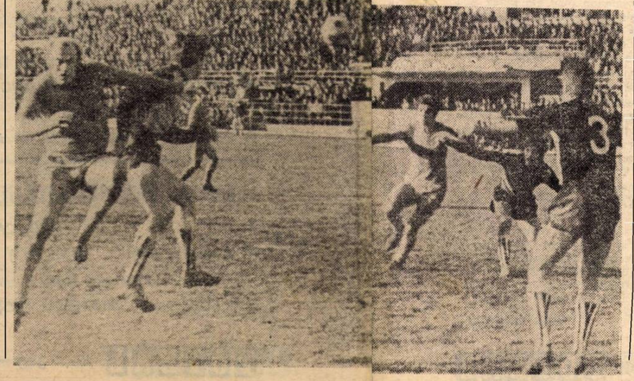

PLOIEȘTI. Min. 44. Balonul va ajunge la Cringașu — scăpat de marcajul lui Pană — care îl va expedia, cu o lovitură de cap, în plasa porții lui Ion Vasile. Foto : Vasile BAGEAC

„CENTROCAMPIȘTII" GIULEȘTENI AU ȘTIUT SĂ-ȘI ADAPTEZE JOCUL LA STAREA TERENULUI

BUCUREȘTI

Starea terenului de pe „Republicii" a constituit un factor special de apreciere a activității mijlocașilor de la Rapid și A.S.A. și în ultimă instanță un criteriu de departajare. Întrebarea care se punea era : cum se vor acomoda „centrocampiștii" celor două echipe cu terenul pentru a-și îndeplini mai bine sarcinile de joc ? Răspunsul a venit foarte repede, cam după 10-15 minute de la începerea partidei. Rapidiștii și-au adaptat mai bine, mai practic jocul la condițiile terenului. În timp ce mureșenii au ignorat această necesitate sau nu au știut s-o satisfacă.

În această întîlnire, Rapid a mers cu formula a doi mijlocași — **Savu** și **Angelescu** —, sprijiniți uneori (mai mult n-a impus adversarul...) de **Dumitriu II** și **Năsturescu** (în prima repriză). Deși recunoscuți ca mijlocași cărora le place mult să „coasemingea, de data aceasta au întîmpinat mari greutăți în momentele cînd terenul greu îi va obosi cu asemenea curse (inutile) și au trecut la un joc de pase care au stat la baza multor acțiuni și spectaculoase și elegante. Gruparea oportună a jucătorilor i-a ferit de riscurile unor pase lungi, astfel că toate mingile au avut rapiditate adresă și efect tactic, disiocînd de multe ori adversarii din fată Procentul paselor greșite a fost mic față de starea terenului. Participarea lor în acțiunile de atac, mai redusă ; dar nici n-a fost nevoie de mai mult.

A.S.A. folosește în mod obișnuit formula cu trei mijlocași, mai ales în deplasare. Alături de **Naghi** și **Orza** a acționat **Hajnal,** dar randamentul a fost diferit. Primii doi au folosit prea mult pasele laterale sau cursele lungi, luptînd din greu cu mingea pe zăpadă sau s-o scoată din bălțoace și cu adversarii, eșalonați în adîncime. Și au fost stopați cu regularitate, un al doilea efect fiind acela că au obosit în partea a doua a jocului. Și pînă la urmă, cel care a dat totuși satisfacție a fost... Hajnal, un bun tehnician, cu un plasament excelent, ale cărui pase au „mers". În plus, a apărut des în atac, însă, ca și ceilalți, fără să finalizeze. În orice caz, el a fost singurul care a încercat să imprimă unele acțiuni ofensive. Dar numai unul singur....

Petre GAȚU

BUCUREȘTI. Cu un șut puternic și precis, Neagu înscrie destinvoltul al doilea gol al echipei sale. Foto : Virgil ONEȘA

CÎTEVA CONCLUZII

Ce se desprinde din sumarele constatări din paginile de față ?

• Tendința generală este asigurarea mijlocului terenului cu trei oameni, de „meserie" sau nu, cum de altfel evoluează fotbalul pe plan internațional ; trecerea de la 4—2—4 la 4—3—3 și uneori chiar 4—4—2 (în Anglia, de pildă) se accentuează.

• Echipele noastre folosese formula cu trei mijlocași în mod curent, cînd joacă în deplasare sau cînd întîlnesc un adversar superior. Scopul este aglomerarea mijlocului terenului pentru a acoperi mai bine drumul spre poartă.

• Al treilea mijlocaș este fie un jucător care a mai jucat pe un astfel de post, fie un atacant retras (de genul lui Angelescu — Petrolul sau Șoo) sau o aripă falsă (ca Multescu).

• Randamentul mijlocașilor trebuie apreciat după cum reușesc ei în acest caz participarea lor în atac este mai activă și mai frecventă, sau în deplasare, unde rolul lor capătă mai mult un caracter defensiv. În general însă, ei nu formează încă a doua linie ofensivă de la care să pornească șuturi la poartă.

• Foarte puțini mijlocași știu să se adapteze la condițiile terenului de joc. Este un punct asupra căruia antrenorii trebuie să-și îndrepte atenția.

• Capacitatea de efort lasă încă de dorit la numeroși jucători din linia mediană ; ei cedează în fața angajamentului fizic sau ripostează cu neregularități.

Considerînd importanța jocului mijlocașilor, în fotbalul modern, apreciem că antrenorii trebuie să-i acorde mult mai multă atenție în instruirea completă a unor jucători care prin natura postului au sarcini complexe.